

هفته کارگر؛ فراتر از یک روز، فراتر از هدایا؛ نگاهی به ریشه‌های مطالبات کارگران

امروز در این برهه تاریخی، کارگران با روحیه‌ای مثال‌زدنی در خط مقدم نبرد اقتصادی ایستاده‌اند و با تمام توان از چرخه تولید کشور حراست می‌کنند. امنیت شغلی، معیشت آبرومند و تکریم شخصیت کارگر باید در صدر اولویت‌های سیاستگذاری قرار گیرد و کارگر باید اطمینان داشته باشد که در میانه این جنگ اقتصادی، نظام مدیریتی کشور نه تنها صدای او را می‌شنود، بلکه از او حمایت می‌کند.

به گزارش خبرنگار گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر، با فرا رسیدن هفته کارگر، بار دیگر نام و جایگاه این قشر زحمتکش در جامعه بر سر زبان‌ها می‌افتد. مراسم‌هایی برگزار می‌شود، سخنانی در تقدیر از تلاش‌هایشان گفته می‌شود، و گاه هدایایی مختصر نیز در نظر گرفته می‌شود. اما آیا این‌ها، تمامی دغدغه‌های کارگرانِ خدمت ما را پوشش می‌دهد؟ آیا در میان این جشن‌ها و تقدیرهای مختصر، صدای آن کارگری که تعطیلی رسمی این روز را نیز در کارنامه‌ی خود ندارد، به گوش مسئولین می‌رسد؟ صدای آنکه حقوق عادلانه، بیمه‌ی کامل، و امنیت شغلی، آرزوی دست‌نیافتنی اوست؟

وقتی تعطیلی، معنای واقعی خود را از دست می‌دهد

روز کارگر، برای بسیاری از ما، روزی تعطیل است؛ روزی برای استراحت و قدردانی. اما برای ده‌ها هزار کارگر زحمتکش، این روز نیز چون سایر روزهای سال، سرشار از تلاش، عرق جبین، و کار بی‌وقفه است. وقتی تعطیلی رسمی، به روز کاری اضافه برای برخی تبدیل می‌شود، یا وقتی کارفرما، با طفره رفتن از قوانین، این روز را نادیده می‌گیرد، معنای واقعی تقدیر، زیر سوال می‌رود. آیا حق کارگری که در هیچ تعطیلی‌ای دست از تلاش نمی‌کشد، جز این است که حقوق عادلانه‌اش تضمین شود؟

حقوق ناعادلانه، بیمه‌ی ناکافی؛ زخم‌هایی که بر دل کارگران می‌ماند

بزرگترین دغدغه‌ی هر کارگر، جز امنیت شغلی، داشتن معیشتی عادلانه است. متأسفانه، در بسیاری از موارد، دستمزدی که به کارگران پرداخت می‌شود، کفاف هزینه‌های زندگی‌رو به افزایش را نمی‌دهد. تورم، گرانی، و عدم تناسب حقوق با حداقل سبد معیشت، زندگی خانواده‌های بسیاری را در هاله‌ای از نگرانی فرو برده است.

در کنار این، بحث بیمه نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. آیا تمامی کارگران، به ویژه در بخش‌های غیررسمی و پیمانی، از پوشش بیمه‌ای کامل و مناسب برخوردارند؟ تضمین آینده و پوشش درمانی کافی، حق مسلم هر کارگری است که تمام توان و عمر خود را صرف سازندگی کشور کرده است.

فراتر از هدایا؛ نیازمند توجه ساختاری

تقدیر از کارگران، نباید صرفاً در برگزاری مراسم، دادن لوح تقدیر، یا یک هدیه‌ی کوچک خلاصه شود. این اقدامات، هرچند ارزشمند، اما در برابر عظمت زحمات کارگران، قطره‌ای در اقیانوس است. نیازمند نگاهی ساختاری و اراده‌ای جدی برای حل ریشه‌ای مشکلات هستیم:

اصلاح نظام دستمزد: تدوین سازوکاری که حقوق کارگران، متناسب با تورم و سبد معیشت واقعی خانوار تعیین شود.

تضمین امنیت شغلی: جلوگیری از اخراج‌های بی‌رویه و فراهم کردن اطمینان شغلی برای کارگران.

گسترش پوشش بیمه‌ای: اطمینان از اینکه تمامی کارگران، از جمله نیروهای پیمانی و غیررسمی، تحت پوشش کامل بیمه‌های تأمین اجتماعی و درمانی قرار گیرند.

توجه به شرایط کار: رعایت استانداردهای ایمنی در محیط کار، و فراهم کردن امکانات رفاهی مناسب.

سخن آخر:

هفته‌ی کارگر، فرصتی است برای یادآوری جایگاه واقعی کارگران در جامعه. بیایید این روز را بهانه‌ای قرار دهیم برای شنیدن صدای واقعی آن‌ها، درک دغدغه‌هایشان، و برداشتن گام‌های عملی و مستمر برای بهبود وضعیت معیشتی و شغلی آنان. کارگر، ستون فقرات جامعه است؛ بیایید این ستون را محکم و استوار نگاه داریم.

ناهید مظفری